

23 Δεκεμβρίου 2023

Χωρίς Χριστό όλα ανόητα!

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Ὁ λόγῳ τείνας οὐρανόν, ὑπεισέρχη Σπηλαίῳ, καί ἀλόγων ἐν φάτνῃ, ἀνακέκλισαι Χριστέ, τῆς ἀλογίας ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα, θέλων ἐκλυτρώσασθαι» (ωδή γ', β' προερτίου κανόνος Χριστουγέννων).

(Χριστέ, Σὺ που με τὸν λόγο σου δημιούργησες καὶ ἀπλῶσες τὸν οὐρανό, εἰσέρχεσαι μέσα σε σπήλαιο καὶ ἀνακλίνεσαι σε φάτνη ἀλόγων ζώων. Κι αὐτό γιατί ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου θέλεις νὰ μας λυτρώσεις ἀπὸ τὴν ἀλογία τῆς ζωῆς).

Ο άγιος υμνογράφος ευρισκόμενος μέσα στο θάμβος του μυστηρίου της ταπείνωσης του Δημιουργού Υιού του Θεού, του Κυρίου Ιησού Χριστού: πώς Αυτός που είναι ο Δημιουργός ως παντοδύναμος Θεός δέχτηκε να περικλεισθεί μέσα στο σωματάκι ενός εμβρύου και να γεννηθεί σε μία σπηλιά ανακλινόμενος σε μία φάτνη αλόγων ζώων!, μέσα στο θάμβος αυτό λοιπόν ευρισκόμενος κατανοεί εν πίστει το ανεξήγητο: είναι η απειρία αγάπης του Θεού μας που Τον έκανε να «κλίνει ουρανούς και να κατέβει ως άνθρωπος» στη γη, ως ένας από εμάς «χωρίς άμαρτίας». Χωρίς την αγάπη και «τα σπλάγχνα» του Δημιουργού τίποτε από τη χριστιανική πίστη, κατεξοχήν δε η Γέννηση Αυτού ως ανθρώπου «έκ Πνεύματος Άγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου», δεν θα μπορούσε να γίνει κατανοητό. Βγάλε την αγάπη από την κίνηση ερχομού του Θεού στον κόσμο ως «σαρκοφόρου» διαπαντός, τουτέστιν αιωνίως, και όλα διαγράφονται. Αλλά τούτο δεν γίνεται. Διότι «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί». Αυτό μας απεκάλυψε ο Χριστός και ανταποκρίνεται στην αποκάλυψή Του αυτή κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος όπου γης και κάθε χρόνου.

Και ποιος ο σκοπός του ερχομού Του στον κόσμο; «Να θεώσει το πρόσλημμα» θα μας πει σε άλλο σημείο ο άγιος ποιητής, δηλαδή τον άνθρωπο που προσέλαβε να τον φέρει και πάλι στην «ευθεία» προοπτική του αρχικού του προορισμού, τη θέωση, το «καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ», να γίνει ένα με τον Δημιουργό Του - ὅ,τι έχασε από την επανάσταση κατά του Κυρίου με την αμαρτία του. «Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεόν τόν ἄνθρωπον ἀπεργάσηται». Κι έρχεται με τον συγκεκριμένο ύμνο ο υμνογράφος να συμπληρώσει: η αποκατάσταση αυτή του ανθρώπου σημαίνει ότι αποκτά και πάλι αυτός τον λόγο της ζωής του. Γιατί; Διότι η εκτροπή της

αμαρτίας κάνει τον άνθρωπο διαγράφοντας τη σχέση του με τον Υιό και Λόγο του Θεού να χάνει πράγματι και τον δικό του λόγο – ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να προεκτείνει και να επαναλαμβάνει τον Δημιουργό του, να είναι ένας άλλος θεός μαζί με τον φύσει Θεό. Η αλογία της αμαρτίας όμως είναι η ανοησία του ανθρώπου, ο άνθρωπος της αμαρτίας δηλαδή περιπίπτει σε μία κατάσταση που αέναα ανακυκλώνει την απώλεια του εαυτού του, πορευόμενος διαρκώς στα τυφλά λόγω του σκοτισμού του νου του. «Ὁ υἱός μου οὗτος νεκρός ἦν καὶ ἀπολωλώς». Οπότε και τον Δημιουργό του δεν βλέπει, αλλ' ούτε και τον εαυτό του, τον όποιο συνάνθρωπό του, ακόμη και το «σπίτι» του, το φυσικό του περιβάλλον. Τι «όνομα» να δώσει στα πάντα αυτός που απώλεσε τη δύναμη του ονοματοδοτείν, τον λόγο; Είναι τυχαίο ότι στην κατάσταση αυτή το μόνο που αναζητεί είναι η αλογία της μαγείας και του σατανισμού;

Η Γέννηση του Θεού ως ανθρώπου λοιπόν λυτρώνει τον άνθρωπο από την όποια αλογία του. Ο άνθρωπος που πιστεύει στον Χριστό αποκτά και πάλι το φως του, το αληθινό φως που δίνει νόημα στην ύπαρξή του και τον κόσμο όλο. Με τον Χριστό διαλύονται όλα τα «μυστήρια», γιατί με την παρουσία Του «Ἐκεῖνος ἐξηγήσατο». Ένα με τον Χριστό ο άνθρωπος με άλλα λόγια σταματά να έχει απορίες, γιατί ζει μέσα στην «Λύση» των πάντων – γίνεται και ο ίδιος «όλος μάτια» που ρίχνουν φως σε κάθε σκοτεινιά του ίδιου και του περιβάλλοντός του. Προϋπόθεση βεβαίως στη χαρισματική αυτή κατάσταση που την επισημαίνουμε στη ζωή των αγίων μας: η «ευθεία» καρδιά μας. Χωρίς «αν» και «κρατούμενα» να πέσουμε στην αγκαλιά του Θεού μας ακολουθώντας Τον μέσα από τις άγιες εντολές Του. Η έμπνευση του αγίου υμνογράφου και πάλι μας καθοδηγεί: «Θεός άνθρωποις ὁμοιωθεῖς, πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται ὁ ἀχώρητος ἰουδομαυροῦ εὐθεία γνώμη ἀποδεξώμεθα» (ωδή ε' προερτίου κανόνος Χριστουγέννων) (Ο Θεός αφού ομοιώθηκε με τους ανθρώπους, γίνεται πτωχός άνθρωπος και γεννιέται σε σπηλιά Αυτός που δεν Τον χωρούν τα σύμπαντα. Κι αυτό για να μας γεμίσει με τον πλούτο της δόξας Του. Αυτόν λοιπόν ας τον αποδεχτούμε με πραγματική πίστη και απλότητα».

rgdorbas.blogspot.com

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN